

Nyitóelőadás:

szombat este

Három nap múlva, szombat este ismét megszólalnak a fanfárok és jelzik az idej szabadtéri játékok kezdetét. A nyitódarab előkészületei a ma esti utolsó főpróbával befejeződnek: Erkel Ferenc operája a Hunyadi László Mikó András rendezésében kerül a közönség elé.

Hunyadi László (Szönyi Ferenc) Szilágyi Erzsébet (Déry Gabriella) és Hunyadi Mátyás (Ivanka Irén)

Márta, Gara nádor lánya (Agay Karola) és V. László (Szabó Miklós)

(Somogyiné felvétele)

Látványos balettkép

EZEK A FIATALOK

Vajon mire bólint, csóválja fejét, méltatlankodik és csodálkozik ez a cím? Vajon mit akar Abody Béla-Banovich Tamás ötlete, és vajon mennyit valósít meg belőle a film? Meredeznek a kérdőjelek, holott a válasz roppant egyszerű, kézzel fogható, evidens: bemutatni a fiatalságot. Csakhogy ott a bökkenő, hogy ez nem olyan egyszerű. A fogalom, ami mögötte van: mai fiatalság — rendkívül összetett, bonyolult. Alkalmi színek freskóralöttyintése hamis képet ad, s ha egy film teljesség-igényre nem is vállalkozhat, jellemző minden esetre igen. Banovich Tamás filmje azonban óvatosan kikerüli a céltáblává válás lehetőségét, szürös tekinteteket, összevont személdők, kényszerű grimaszok kritikáját, s

szorgalmasan igyekszik elvezetni a laza talajt bocsátani a számonkérés rendelkezésére. Nem cselekményt, filmtörténetet, nem életszagú riportokat, vagy dokumentum-mozzaiákat rendez — talán ehhez áll legközelebb — hanem zenét. A fiatalság befogadott és bálványozott, melyre szívott és magában tartott beat-zenejét, ami különben tökéletesen elég és alkalmas arra, hogy vele és általa cantus firmust komponáljon, mozgasson ki az ifjúság sajátos érzelmi-hangulati komplexusából. Hogy valljon a fiatalokról.

De ez nem sikerült. Csak elröppenő kitarulások, a futó kamasz-szerelm közhelely maradtak, probléma-létárban kétnapos porréteg, amit egyetlen fuvallatra lefújnak a bútorról. Utcai zsargonnal: tavaszi lepkeszárnyak kritikáját, s

Tartalom és módszer

A szakszervezeti kulturális munka legemlékeztetősebb, legheroikusabb formájával egy vaságy és egy pattogó kályha közti pódiumon az építők munkásszállásán találkoztam. A Szegedi Nemzeti Színház művészbrigádja segítette itt egyfajta esztétikummal a malterosládák s az emeltek súlyától elnehezült embereket.

Egyedülálló kezdeményezés

Az elmúlt két évtizedben hazánkban tömegmértű, a dolgozók minden rétegére kiterjedő kulturális mozgalom bontakozott ki. Eredményeit nemcsak papírok, brossurák, akták lapjai őrzik, hanem Szegeden például az előbb említett országosan is egyedülálló kezdeményezés, a munkásszállásokat rendszeresen felkészítő művészbrigádok tevékenysége, igaz, egyedülvalóságán a kecskeméti — szerencsére — már csorbát ejtettek. Sokan ismerik a szegedi műkedvelő művészegyüttes, az ÉDOSZ színvonalas munkáját is és nem ismeretlen a továbbtanuló felnőttek részére segítségül adott korrepetálás sem, amelyet szintén a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa szervezett.

A szakszervezetek nemrég lezajlott XXI. kongresszusa egyebek közt megállapította, hogy a szakszervezeti kulturális munka célkitűzései — a szocialista gondolkodás kialakítása, az emberek szocialista szellemű nevelése, a kulturális munka eszmei hatékonyságának növelése, az irodalmi-művészeti közlés kialakítása — továbbra is változatlanok. Az elmúlt években sikerült a célok szolgálatában álló munka hatékonyságát növelni: szerepet kapott a szocialista brigádok versenyében, a közoktatásban a dolgozók iskolája révén, ahol több százézer kaptak általános, közép- vagy felsőfokú végzettséget. Az elmúlt években megszilárdult a szakszervezeti könyvtárak olvasóba-

ra, tömeget mozgatóan indították az ismeretterjesztésben népszerűvé vált különféle vetélkedőket és stabilizálódott a műkedvelő művészeti mozgalom is.

A társadalmi szervezetekkel

Az elkövetkező évek feladata tehát: mindennek elmélyítése, szélesebb körű terjesztése. Változtatni kell a „továbbító” eszközökön, gazdagítani, színesíteni kell őket, közelebb kell őket vinni az emberekhez. Még többet tehetünk, mondjuk, a szocialista nevelő munka erősítésében, egyebek között munkásszállásokon, ahol a szabad idő, s ezzel kapcsolatban például televízió, kulturáltabb felhasználása jelentős feladata lehet a szakszervezeti aktivistáknak. Az eddig nagyon elhanyagolt területeken lesz a legtöbb tennivaló: a peremterületek, az új városok, falvak, a bejáró dolgozók hátkönyvűbb kulturális gondozása is fontos feladattá kell, hogy váljék.

Mindehhez természetszerűleg szükséges egy szélesebb körű — és nem csupán névleges — összefogás például a falusi tanácsokkal, s a különböző társadalmi szervezetekkel: a népfronttal, a Vöröskeresztel, ifjúsági és egyéb klu-

bokkai. De még ezzel együtt is szükséges a szakszervezet saját erőinek szervezettebb csatornába állítása, az anyagi és személyi feltételek biztosítása. Fokozottabban kell fellépni a burzsoá eszmék ellen, az egyre veszélyesebb méreteket öltő kispolgári ideológia és szemlélet ellen.

Több támogatást!

Az operatív anyagi segítségek is jobban meg kell látsania a kulturális, a népművelési célokat lehetővé tevő helységeken: üzemekben, városokban, falvakban, s a rendezvények zavartalan lebonyolításához mindenféle anyagi eszközt nyújtó segítségadás. A tartalom és módszer egysége tud csak sikeres munkát biztosítani. Ehhez pedig a különféle szervek, vállalatok nagyobb anyagi és erkölcsi támogatása szükséges.

Nem szabad elfelejteni, hogy az általános műveltség és szocialista közlés és ideológia kialakítása a többi népművelési munkával együtt a szakszervezeti munka szerves része. Hiszen az emberekkel a kenyeret adó munkahelyen a szakszervezet van a legjobb összeköttetésben.

Jakab Ágnes

Fél év — több mint egymillió külföldi

Az idegenforgalom vezető szervei összegezték az első félév eredményeit. Eszerint 1967 első hat hónapjában 1 051 573 külföldi járt hazánkban, részben tranzitutas-ként. A múlt év hasonló időszakában 703 628 külföldi vendégünk volt. Az idén legelőbb Jugoszláviából, Csehszlovákiából, Lengyelországból, a Szovjetunióból érkeztek, s szép számban keresték fel a magyar fővárost és hazánk legszebb tájait osztrák, NSZK-beli turisták is. 342 616 személy érkezett gépjárművel.

A meglehetősen esős időjárás miatt júniusban kissé megcsappant a vendéglátás. Szinte egész Európában, még az idegenforgalomra jobban berendezkedett országokban is érezhető volt ez. A legújabb statisztikai adatok azt tükrözik, hogy most újabb és újabb vendégseregek érkez-

Témákat fedeznek fel itt

Iparművész növendékek szegedi nyári gyakorlaton

Ebed után nyugalom és kis csoport lány fogad az újszegedi Ady Kollégium egyik hálótermében. Az Iparművészeti Főiskola növendékei töltik itt — július 10-től 29-ig — kötelező nyári gyakorlatukat. Persze, ez a gyakorlat — mint a lányok mesélik — nem is olyan kellemetlen. Délelőtt munka, délután pihenés, az az szabadfoglalkozás. Ez sokszor megcserelődik, mert a „gyakorlat”, mint művészeti tevékenység nem korlátozható kicentizett termi-

nusok közé. Az ötvösszakos Kiss Éva tömött dossziéi szorgos dorozsmai látogatásokról árulkodnak, Szabó Vera meleg színű házai, fűzesei későbbi textilminták ígéretét is rejtik. A grafikus, ötvös, textilszakos lányok — Sturm Orsolya, Bárdos Annamária, Gyene Ida, Németh Andrea, Kovács Sára, Aranka Judit, Bereczki Ildikó, Magyarcsák Mária, Kallós Éva, Jankovics Zsuzsa és a többiek, vagy akár a szomszéd szobából a fiúk — felfedezték maguknak a Haladás Tsz fazekasait, Tápét, vagy mint Éva a dorozsmai József Attila Tsz-t, a Fűvészkert csodálatos ornamentikát rejtő vizinövényeit, és persze a Tiszát, göcsörtös testű fűz-fáival.

— 108 hallgatónk van itt, főleg I-II. évesek. A felsősök külföldi gyakorlaton vannak — tájékoztat a művésztanár vezetője; Kimle Ede, az Iparművészeti Főiskola építész tanszékének docense. Tizenöt vendégünk is van már a Német Demokratikus Köztársaságból, és 15 főiskolás ma érkezik a Szovjetunióból. Aztán átballagunk a Tömörkény Gimnáziumba, ahol a végzős iparművész növendékek kiállításra készül. Mindenütt félig kibontott csomagok, tarka textilalk, ruhák kerülnek elő, kerámiák, modern vonalú székek, asztalok. — Ez a modern vonalú kék szék a salgótarjáni cigánytelep házaiból való — mondja Kimle Ede, aki ennek a kiállításnak rendező-

je is. — Egyik tehetséges növendékünk, Reinholz Péter pályamunkája, amelyet most a prágai nemzetközi egyetem pályázatra készített, és ahol negyedik lett.

— Ezen a kiállításon milyen tematikai, s anyagbeli változás lesz a főiskolások bemutatkozásában?

— Kevesebb lesz ipari formatervünk, és a rajzok, tervek helyett több lesz a kész alkotás. Magát a kiállítást is nagyvonalúbbra, áttekinthetőbbre szeretnénk csinálni.

— S mindezt mikor láthatjuk?

— Vasárnap 12 órától kezdődően.

J. A.

Újraértékelik az ország ásványi nyersanyagkészleteit

Az 1967. január 1-i állapothoz képest megváltozott az ország ásványi nyersanyag-mérlege, amelyet most is a Központi Földtani Hivatal keretében működő országos ásványvagyon bizottság állított össze.

A régebbi összeállításokban a korábbi mennyiségi szemléletnek megfelelően állandóan szerepeltek olyan nyersanyagkészletek is, amelyek ugyan valóban léteztek és léteznek, de adottságaiknál fogva kitermelésük mindenképpen gazdaságtalan. Az idei mérleg elkészítésénél viszont végigvizsgálták az összes tételleket és az ilyen, tulajdonképpen csak látszólagos értéket törölték az aktívák

Apró bosszúságok

A szóda

Szódásüvegekkel megpakolt lovaskocsi halad a Lenin körúton. A bakon, a kocsi mellett, 12—13 éves gyerek ül, éppen szopja az egyik teli szódásüveget. Aztán visszateszi a többi közé, kérdez valamit a kocsiától, s azután neki is kiemel egy másik tele üveget.

A boltban az eladó pohárba csapol az árusításra szánt szódavíz. Csak egy félpohárral iszik, aztán az üveget visszateszi a ládába. Otthon pedig a háziasszony szítja a szódagyárat, hogy mennyire becsapják. Minden üvegből hiányzik egy-két deci víz!

Rádió a strandon

A partifürdőn bömböl a rádióból sugárzott zene. Azután a pontos időjelzés, hírek következnek: „Az ENSZ-ből jelentő tudósítók...” Kikapcsolják. „Felhívjuk kedves vendégeink figyelmét, hogy a Tiszában fürödni tilos.” Bekapcsolják: éppen Kosszigin és Johnson megbeszéléséről szól a hír. Félmondatnál újra kikapcsolják. „Budai Melindát várják a kapunál”. S ezt elismétli háromszor a bemozdó. A hírek már a közlekedési baleseteknél tartanak, amikor ismét megszólal a rádió. Következik Brahms Magyar táncok, s az első akkordok hirtelen átcsapnak egy luxemburgi tinidzser jajgatásba. S a következő hírek ez megy egyfolytában.

Telefondíj

Az IBUSZ-nál a Balt Orient expresszvonatra kér jegyet a turista. Ezen kötelező a helybiztosítás. A helyjegyet való telefonköltiségre befizették a 15 forintot. Két nap múlva lehet a jegyekért jelentkezni. Akkor „Sajnos: helyjegyet már nem tudunk szerezni.” „Dehát így a vasúti jegy semmit sem ér.” „Dehogynem, majd a Nyugatiban indulás előtt tessék megpróbálni.” „Ez bizonytalan s én kifizettem a 15 forintot.” „Nem tehetünk semmit, mi telefonáltunk.”

Új jelzés

A női és férfi mosdók különféle jelzése sokszor szórakoztat: cillinderkalap és retikül, pipa és cigaretta, sétatöb és túsarkú cipő, leltárba se lehetne venni valamennyit.

A Kossuth Lajos sugárút és a Párizsi körút kereszteződésénél a nyilvános WC jelzése hónapok óta az ajtókat éjjel-nappal lezáró ökörlánc. Újdonság.

K. J.